

การพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลมของนักเรียนออทิสติก
โดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา

The Development of Crew-Neck T-Shirt Wearing Skills through Task Analysis
and Visual Supports in Students with Autism Spectrum Disorder

พิชญาศินี สุยะตา

Pitchayasinee Suwansomsri

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง

Lampang Special Education Center

Corresponding Author's Email: Pitchayasinee.s@gmail.com

Received: 2026-03-09; Revised: 2026-04-30; Accepted: 2026-05-02

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลมของนักเรียนออทิสติก หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง โดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงปฏิบัติการตามวงจร PAOR โดยคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงเป็นนักเรียนออทิสติก เพศชาย อายุ 5 ปี จำนวน 1 คน ที่แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นบุคคลออทิสติก หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย 1) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) 2) แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลม 3) ภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมที่ออกแบบตามแนวคิดการวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนออทิสติกหน่วยบริการอำเภอเกาะคา มีความสามารถในการสวมเสื้อยืดคอกลมที่สูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการสอนเท่ากับ 0.00 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยระหว่างการสอนเท่ากับ 3.35 คะแนน แสดงให้เห็นว่า ภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมที่ออกแบบตามแนวคิดการวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการสวมเสื้อยืดคอกลมของนักเรียน ออทิสติกได้ และหลังจากฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมโดยใช้สื่อภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมที่ออกแบบตามแนวคิดการวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา นักเรียนใช้เวลาในการสวมเสื้อยืดคอกลมลดลงจาก 10 นาที เหลือ 1 นาที ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาขึ้นร้อยละ 90 สะท้อนว่านักเรียนสามารถสวมเสื้อยืดคอกลมได้ด้วยตนเอง มีความพยายามตั้งใจและภูมิใจในความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อการสวมใส่เสื้อยืด คอกลม และสามารถลดการพึ่งพาจากผู้ดูแลหรือผู้ปกครองได้ในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: การวิเคราะห์งาน, สื่อสนับสนุนทางสายตา, ออทิสติก, การสวมเสื้อยืดคอกลม

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

Abstract

This study aimed to develop the ability to wear a crew-neck T-shirt among a student with autism at the Ko Kha Service Unit, Lampang Special Education Center, Lampang Province. The research employed an action research design based on the PAOR cycle (Plan–Act–Observe–Reflect). The target group was selected through purposive sampling and consisted of one male student with autism, aged 5 years, who had been medically diagnosed with Autism Spectrum Disorder. The participant was enrolled at the Ko Kha Service Unit, Lampang Special Education Center, during the first semester of the 2025 academic year. Experimental procedures were carried out three times per week for a duration of four weeks. The research instruments included: 1. an Individualized Instructional Plan (IIP), 2. a behavioral observation record form for the skill of wearing a crew-neck T-shirt, and 3. visual training materials for wearing a crew-neck T-shirt designed based on the Task Analysis Approach combined with visual support media. Data were analyzed using basic statistics, including mean and percentage, along with qualitative analysis through content analysis. The results of the study revealed that the student with autism at the Ko Kha Service Unit demonstrated improved ability to wear a crew-neck T-shirt. The average score before instruction was 0, while the average score during the instructional period increased to 3.35. This indicates that the visual training materials for wearing a crew-neck T-shirt, designed based on task analysis and visual supports, effectively enhanced the student's ability to perform the skill. Furthermore, after the training using the visual instructional materials, the time required for the student to wear the crew-neck T-shirt decreased from 10 minutes to 1 minute, representing a 90 percent improvement. The student was able to wear the T-shirt independently, showed effort and determination, and expressed pride in his own ability. Additionally, the student developed a positive attitude toward wearing a T-shirt and became less dependent on caregivers or parents in daily life.

Keywords: task analysis, visual supports, autism, T-Shirt Wearing Skills

Type of Article: Research Article

บทนำ

ความสามารถด้านการแต่งกาย เป็นทักษะที่จำเป็นหนึ่งในชีวิตประจำวันมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ในทุกช่วงวัย และถือเป็นพัฒนาการที่สำคัญด้านหนึ่งของเด็กในแต่ละช่วงวัยที่พัฒนาสมผสานจากทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และกล้ามเนื้อมัดเล็ก อีกทั้งการแต่งกายเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจและการเตรียมพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคม การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกายจึงเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะในกรณีของนักเรียนออทิสติกที่มีข้อจำกัดและยากลำบากต่อการเรียนรู้และความสามารถในการแต่งกายด้วยตนเอง เทคนิคการสอนเด็กออทิสติก เช่น การวิเคราะห์งานและการใช้สื่อสนับสนุนทางสายตา เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้กับเด็กออทิสติกที่ได้รับการยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลาย (Schwartz, I. S., & Drager, K. D. , 2010) ทั้งการวิเคราะห์งาน และการใช้

สื่อสนับสนุนทางสายตา เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับเด็กออทิสติกทั้งสองวิธีนี้จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและทำให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ปริญทร์ นิติธรรมานุสรณ์, 2562)

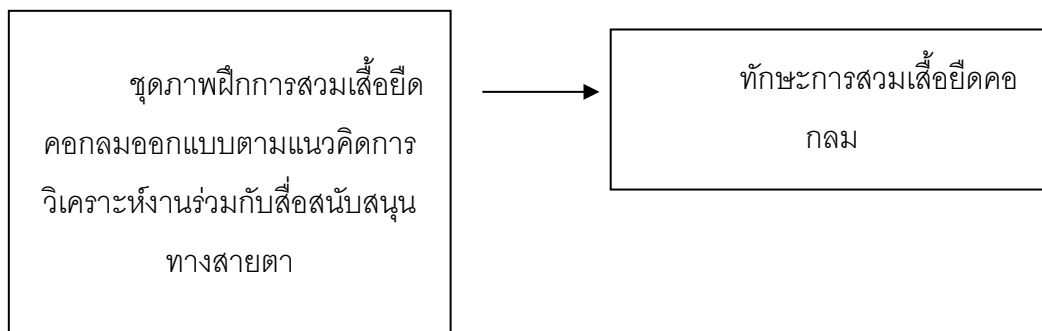
จากการศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันของนักเรียนออทิสติก หน่วยบริการอำเภอ เกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง พบว่า นักเรียนยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายได้ เช่น การสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม โดยจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่นทุกขั้นตอน ซึ่งการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายถือเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการด้านสังคม การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน หากยังไม่ได้รับการพัฒนาและฝึกฝนจนเป็นกิจวัตร เมื่อโตขึ้นปัญหาดังกล่าวจะทำให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เกิดปัญหาภาวะพึ่งพาผู้ดูแลไปตลอด และการที่เด็กสามารถ ทำกิจวัตรประจำวันนั้นได้ด้วยตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐาน เพราะเขาจะสามารถดูแลตนเอง มีความภูมิใจในความสามารถ และก่อให้เกิดเป็นความเคยชินติดตัวจนกระทั่งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยไม่ต้องเป็นภาระกับผู้อื่นในครอบครัวและสังคมมากเกินไป (ปริญทร์ จุฑารัตน์, 2566) ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับนักเรียนออทิสติกที่ไม่สามารถแต่งกายได้ด้วยตนเอง มักพบปัญหาด้านการประมวลผลข้อมูลจาก สิ่งเร้า เช่น การรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องสัมผัสกับเนื้อผ้า (Kern & Hilt, 2009) ปัญหาด้าน การประสานงานของกล้ามเนื้อ ส่งผลทำให้การควบคุมการเคลื่อนไหวขณะทำกิจกรรม (MacDuff & Krantz, 2001) ปัญหาเรื่องความยืดหยุ่น มีความยากลำบากต่อ การปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน ปัญหาด้านการรับรู้ทางสายตา เป็นต้น (LaBarbera & Reichle, 2009) แนวทางการพัฒนาปัญหาความสามารถด้านการแต่งกายสำหรับนักเรียนออทิสติก เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน เป็นเทคนิคที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถช่วยพัฒนาเด็กออทิสติกในการเรียนรู้ทักษะที่ซับซ้อน โดยการแยกกิจกรรมออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ เข้าใจง่ายและฝึกซ้ำ ๆ อย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากขั้นตอนง่ายไปหายาก และค่อย ๆ พัฒนาไปสู่การปฏิบัติได้ด้วยตนเอง จนเกิดความชำนาญ (Cooper, Heron & Heward, 2007) นอกจากนี้ สื่อสนับสนุนทางสายตา เช่น บัตรภาพ แผนภาพลำดับขั้นตอน หรือสัญลักษณ์ภาพ ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับเด็กออทิสติก เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มักมีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลผ่านการมองเห็นได้ดีกว่าการฟัง (Hodgdon, 1995) การใช้สื่อภาพประกอบการสอนจึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถจดจำลำดับขั้นตอนการแต่งกายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยลดความสับสนและเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการปฏิบัติจริง ยิ่งไปกว่านั้น การนำสื่อเหล่านี้ไปปรับใช้ร่วมกับการสร้างกิจวัตรประจำวันที่เหมาะสมและต่อเนื่อง (Kern & Hilt, 2009) จะยิ่งส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบูรณาการสื่อภาพที่เข้าใจง่ายเข้ากับการฝึกฝนอย่างเป็นกิจวัตร จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดอุปสรรคในการเรียนรู้ และเป็นรากฐานที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้เด็กออทิสติกสามารถพัฒนาทักษะการแต่งกายด้วยตนเองได้อย่างยั่งยืน

จากสภาพปัญหาด้านการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมของนักเรียนออทิสติก ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมของนักเรียนออทิสติก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ร่วมกับการใช้สื่อสนับสนุนทางสายตา (Visual Supports) ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมของนักเรียนออทิสติก เนื่องจากทั้งสองวิธีช่วยให้เด็กสามารถเข้าใจและทำตามขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเครียดและวิตกกังวล พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะชีวิตและความมั่นใจในการดูแลตนเอง ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่เป็นภาระกับผู้อื่นและคนในครอบครัว มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาต่อทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลมของนักเรียนออทิสติก หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นรูปแบบวิจัยเชิงปฏิบัติการตามวงจร PAOR มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาต่อทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลมของนักเรียนออทิสติก หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนออทิสติก คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

- 1.1 ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นบุคคลออทิสติก
- 1.2 เป็นนักเรียนที่มารับบริการที่หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีอายุระหว่าง 3 – 7 ปี
- 1.3 สามารถฟังคำสั่ง เข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ และผู้ปกครองยินดีในการเข้าร่วมการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนเพศชาย อายุ 5 ปี มีระดับพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง สามารถเดิน วิ่ง และขึ้น-ลงบันไดได้โดยไม่ต้องพึ่งพาการช่วยเหลือ ส่วนระดับพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการส่งเสริม สามารถหยิบจับสิ่งของขนาดใหญ่ได้ แต่มีข้อจำกัดในการใช้นิ้วมืออย่างละเอียด ด้านความสามารถในการสื่อสาร นักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งง่าย ๆ และสื่อสารผ่านท่าทางประกอบคำพูดสั้น ๆ ได้ในระดับพื้นฐาน ก่อนเข้าร่วมการวิจัย นักเรียนไม่สามารถสวมเสื้อยืดคอกลมได้ด้วยตนเองและต้องพึ่งพาผู้ดูแลทุกขั้นตอน

2) ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมที่ออกแบบตามแนวคิดการวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลม

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเพื่อมาสร้างเป็นเครื่องมือ ดังนี้

3.1 แผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่อง การสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เทคนิคการสอนเชิงพฤติกรรม หลักการวิเคราะห์งาน หลักการสอนทักษะการช่วยเหลือตนเองสำหรับเด็กออทิสติก

3.1.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคลมีเนื้อหา ดังนี้ ขั้นตอนย่อยในการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมจากการวิเคราะห์งาน คือ 1. วางเสื้อลงบนโต๊ะ/พื้นให้อยู่ในลักษณะคว่ำหน้า 2. รวบชายเสื้อมารวมไว้ที่คอเสื้อ 3. สอดศีรษะเข้าไป 4. สอดแขนขวา 5. สอดแขนซ้าย 6. ดึงชายเสื้อให้เรียบร้อย

3.1.3 สร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่อง การสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม

3.1.4 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่อง การสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม ไปตรวจสอบความเหมาะสม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนบุคคลออทิสติก 1 ท่าน โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนเฉพาะบุคคลด้วยมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ผลการประเมินพบว่าแผนการสอนเฉพาะบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าแผนการสอนเฉพาะบุคคล มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

3.1.5 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่อง การสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมไปใช้ในงานวิจัย

3.2 แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก การช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย การสร้างแบบบันทึกพฤติกรรม

3.2.2 แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม โดยกำหนดเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมขณะทำกิจกรรมในห้องเรียนและขณะสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม โดยลักษณะของแบบบันทึกพฤติกรรมดังกล่าวมีการให้คะแนน เป็นแบบมาตราประมาณค่าเชิงคุณภาพ (Rubric Scoring) ใช้วัดความสามารถในการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม เป็นแบบ 5 ระดับ (rating scale) ได้แก่ 4 หมายถึง ไม่ต้องช่วยเหลือ/ทำได้ด้วยตนเอง 3 หมายถึง ทำได้เมื่อกระตุ้นเตือนด้วยวาจา 2 หมายถึง ทำได้เมื่อกระตุ้นเตือนด้วยท่าทางและวาจา 1 หมายถึง ทำได้เมื่อกระตุ้นเตือนทางกายและวาจา 0 หมายถึง ทำไม่ได้หรือไม่ยอมทำ

3.2.3 นำแบบบันทึกพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับนิยามศัพท์ โดยหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แสดงว่า แบบบันทึกพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน สามารถนำไปใช้ได้

3.2.4 จัดทำแบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลม ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3 ชุดภาพฝึกการสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมที่ออกแบบตามแนวคิดการวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติก เทคนิคการสอนเชิงพฤติกรรม การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) และสื่อสนับสนุนทางสายตา (Visual Supports)

3.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและออกแบบภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลม

3.3.3 ผู้วิจัยนำภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมต้นแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม พิจารณาหาความสอดคล้องระหว่างภาพการสวมเสื้อยืดคอกลมกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เมื่อผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นแล้ว ผู้วิจัยได้นำคะแนนมาหา ค่า IOC พบว่าค่า IOC ได้เท่ากับ 1.00 แสดงว่า ภาพฝึกปฏิบัติสวมเสื้อยืด คอกลมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

3.3.4 ผู้วิจัยนำภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นวางแผน (Plan) วางแผนการสร้างเครื่องมือในงานวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) 2) แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลม 3) ภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกลมที่ออกแบบตามแนวคิดการวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา ผู้วิจัยขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และอธิบายรายละเอียด การดำเนินงานวิจัยให้ผู้ปกครองรับรู้ให้ชัดเจน และยินยอมเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ และชั้นเตรียมนักเรียน โดยผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคย ไว้วางใจเพื่อให้นักเรียนร่วมมือกับการวิจัยในครั้งนี้

2. ขั้นปฏิบัติการ (Act) ผู้วิจัยทำการจัดกิจกรรมสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เรื่องการสวมใส่เสื้อยืดคอกลม โดยกำหนดระยะเวลา จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ทั้งหมด 12 ครั้ง โดยเวลาในการเก็บข้อมูลวันละ 30 นาที

3. ขั้นสังเกต (Observe) ผู้วิจัยประเมินโดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลมขณะทำกิจกรรมการสวมเสื้อยืดคอกลม

4. ขั้นผลสะท้อนกลับ (Reflect) วิเคราะห์ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลม โดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาของนักเรียนออทิสติกว่า นวัตกรรมที่ใช้มีความเหมาะสม และผลของพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลม โดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาสามารถพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลม ของนักเรียนออทิสติก และนักเรียนออทิสติกมีพัฒนาการทางด้านทักษะการสวมเสื้อยืดคอกลมที่เพิ่มขึ้นหลังจากการฝึกโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกกลม โดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา

รายการพฤติกรรม (การสวมเสื้อยืดคอกกลม)	ก่อนใช้			ใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งาน และสื่อสนับสนุนทางสายตา											
	1	2	3	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. วางเสื้อลงบนโต๊ะ/พื้นให้อยู่ในลักษณะคว่ำหน้า	0	0	0	1	1	2	3	4	4	4	4	4	4	4	4
2. รวบชายเสื้อมารวมไว้ที่คอเสื้อ	0	0	0	1	2	2	3	4	4	4	4	4	4	4	4
3. สวมเสื้อบนหัวและดึงลงมาที่คอ	0	0	0	1	2	2	3	4	4	4	4	4	4	4	4
4. ยกแขนขวาสอดเข้าไปแขนเสื้อขวา	0	0	0	1	2	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4
5. ยกแขนซ้ายสอดเข้าไปแขนเสื้อซ้าย	0	0	0	1	2	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4
6. ใช้มือทั้ง 2 ดึงชายเสื้อลงมาให้เรียบร้อย	0	0	0	1	1	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ค่าเฉลี่ย	0	0	0	1	1.6	2.5	3.1	4	4	4	4	4	4	4	4
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	0			3.35											

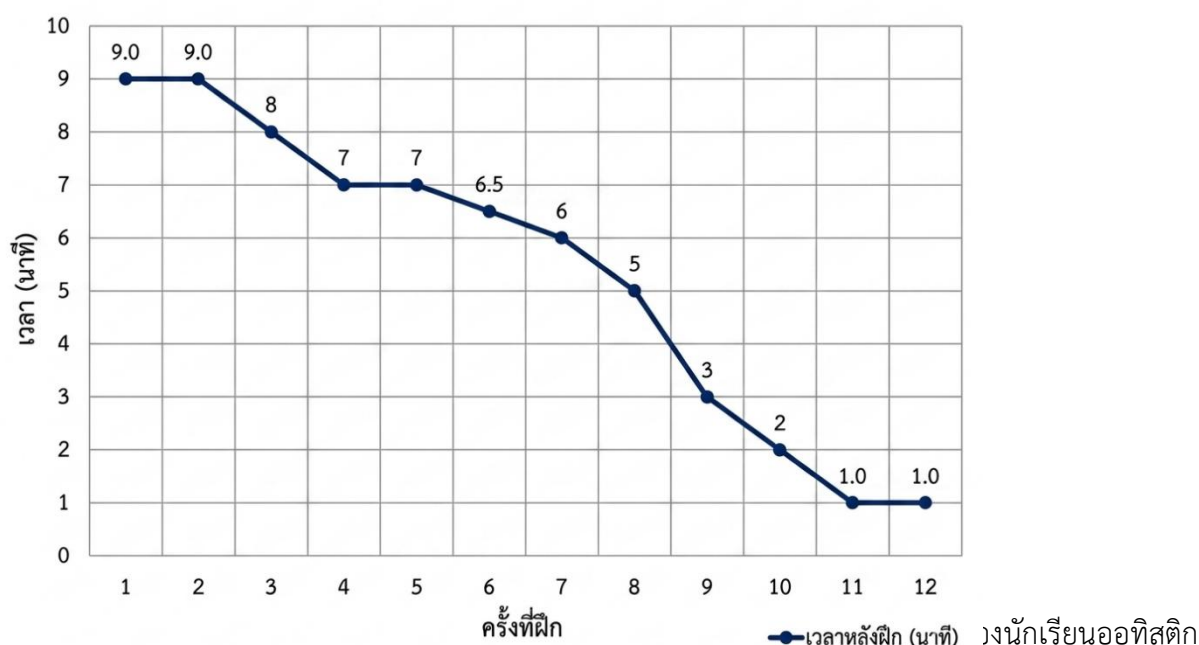
จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ระดับความสามารถของทักษะการสวมเสื้อยืดคอกกลมของนักเรียนออทิสติกในระหว่างการสอนโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาของนักเรียนออทิสติกมีระดับคะแนนสูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาและหลังจากการสอนโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตานั้น นักเรียนมีระดับความสามารถของทักษะการสวมเสื้อยืดคอกกลมพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยคะแนนเฉลี่ยก่อน การสอนโดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานและสื่อสนับสนุนทางสายตา ($\bar{x} = 0.00$) , คะแนนเฉลี่ยระหว่างการสอนโดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา ($\bar{x} = 3.35$) สรุปได้ว่านักเรียนออทิสติกมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการสวมเสื้อยืดคอกกลม โดยสามารถสวมเสื้อยืดคอกกลมได้ด้วยตนเอง หลังจากได้รับการสอนโดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา

ตารางที่ 2 แสดงเวลาในการฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลมโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตาของนักเรียนออทิสติกในแต่ละครั้ง

ครั้ง	ก่อนฝึก (นาท)	หลังฝึก (นาท)	ความต่าง (นาท)	ร้อยละของการพัฒนา
1	10	9	1	10
2	10	9	1	10
3	10	8	2	20
4	10	7	3	30

ครั้ง	ก่อนฝึก (นาท)	หลังฝึก (นาท)	ความต่าง (นาท)	ร้อยละของ การพัฒนา
5	10	7	3	30
6	10	6.5	3.5	35
7	10	6	4	40
8	10	5	5	50
9	10	3	7	70
10	10	2	8	80
11	10	1	9	90
12	10	1	9	90

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนใช้เวลาในการฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลม โดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา ในแต่ละครั้งลดลง จนสามารถสวมใส่เสื้อยืดคอกกลมได้ด้วยตนเอง และก่อนฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลมโดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา นั้น นักเรียนใช้เวลาในการสวมเสื้อยืดคอกกลม 10 นาที และหลังจากฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลม โดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา นั้น นักเรียนใช้เวลาในการสวมเสื้อยืดคอกกลม 1 นาที ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาร้อยละ 90

จำแนกรายครั้งการฝึก (ครั้งที่ 1-12)

การอภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการสวมเสื้อยืดคอกกลมของนักเรียนออทิสติก โดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา หน่วยบริการอำเภอกะลา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง นักเรียนออทิสติกมีความสามารถในการสวมเสื้อยืดคอกกลมพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากใช้สื่อภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลมโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา โดยเริ่มจากที่ต้องได้รับการช่วยเหลือในทุกขั้นตอนจนสามารถสวม

เสียยัดได้ด้วยตนเองครบทุกขั้นตอนในช่วงท้ายของการฝึก ใช้เวลาน้อยลงกว่าก่อนการฝึกอย่างชัดเจน และมีความถูกต้อง รวดเร็ว คล่องแคล่วมากขึ้น

ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์งานของขั้นตอนในการสวมเสื้อยืดคอกกลม โดยได้ทำการแบ่งขั้นตอนงานออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ในการฝึกแต่ละขั้นตอนจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น รวมถึงสามารถปฏิบัติงานหรือเกิดทักษะในกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ และในการสอนแต่ละครั้งจะมีการสอนช้า ช้าทวน อยู่เสมอ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความชำนาญ ทำได้รวดเร็ว ถูกต้อง และสามารถทำกิจกรรมสวมเสื้อยืดคอกกลมได้ด้วยตนเอง และเป็นไปตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำของ สกินเนอร์ (Skinner, 1953) ที่มีความสำคัญในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พัฒนาทักษะที่จำเป็น รวมถึงความสามารถในการช่วยเหลือในกิจวัตรประจำวัน ที่เน้นการปรับพฤติกรรมผ่านการเสริมแรง (Reinforcement) และการจัดการสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญขวัญ ศรีพันธุ์ชาติ (2561) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลการใช้ชุดฝึกกิจวัตรประจำวันของนักเรียนออทิสติกด้วยหลักการวิเคราะห์งาน พบว่าการใช้ชุดฝึกกิจวัตรประจำวันของนักเรียนออทิสติกด้วยหลักการวิเคราะห์งานสามารถทำให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ดีขึ้น โดยกิจกรรมชุดฝึกปฏิบัติกิจวัตรประจำวันเป็นขั้นตอนที่ง่ายต่อการปฏิบัติ

นอกจากนี้ทุกครั้งที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรม ผู้วิจัยมีการวางเงื่อนไข บอกรูปภาพ บอกรูปขั้นตอน และให้แรงเสริมทางบวก ซึ่งเป็นขนมที่นักเรียนชอบทันทีที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดี การให้แรงเสริมนี้ถือเป็นวิธีการให้แรงเสริมทางบวก ที่ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมมากขึ้น และถือว่าเป็นแรงเสริมที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และงานวิจัยของ Bryan & Gast (2000) ที่ยืนยันว่าการใช้ Task Analysis เป็นเครื่องมือสำคัญในการสอนทักษะการช่วยเหลือตนเองแก่เด็กออทิสติก

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้สื่อสนับสนุน การเรียนรู้ผ่านการมอง เป็นรูปภาพการปฏิบัติการสวมเสื้อยืดคอกกลมมาใช้เป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจในกิจกรรมได้ง่ายขึ้น (เจริญขวัญ ศรีพันธุ์ชาติ, 2566) การเรียนรู้ผ่านการมองเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมกระบวนการคิด โครงสร้างความคิดในสมองของบุคคลอันเนื่องมาจากการรับรู้ทางสายตาหรือจากการมองเห็นการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติกส่วนใหญ่เกิดจากการจำ เช่น ของจริง ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว ป้ายโฆษณา โลโก้ โดยการมองและสร้างภาพในสมอง เชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้มา (สมพร หวานเสร็จ, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญขวัญ ศรีพันธุ์ชาติ และคณะ (2567) ได้ศึกษาเรื่องการใช้หนังสือภาพเพื่อฝึกทักษะช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ผลการศึกษาพบว่าหนังสือภาพฝึกทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ และสามารถนำไปพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองในกิจกรรมประจำวันของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมได้

อนึ่ง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hodgdon (1995) พบว่า การใช้ Visual Supports ช่วยให้นักเรียนออทิสติกเข้าใจลำดับกิจกรรมและสามารถทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพัฒนาทักษะการสวมเสื้อคอกกลมของนักเรียนออทิสติก หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง มีพัฒนาการที่สูงขึ้น หลังการสอนโดยใช้สื่อภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลมโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา และผลงานวิจัยเหล่านี้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า การใช้ Task Analysis และ Visual Supports ช่วยให้นักเรียนออทิสติกพัฒนาความสามารถในการแต่งกายได้จริงหลังการสอนโดยใช้สื่อภาพฝึกการสวมเสื้อยืดคอกกลมโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา พบว่า นักเรียนออทิสติกมีการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมเชิงบวก คือ สามารถนั่งรอคอย ทำตามคำสั่ง และปฏิบัติตามกิจกรรมการแต่งกายได้อย่างมีสมาธิมากขึ้น ลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ หรือการกระตุ้นตนเองในระหว่างกิจกรรมลง นอกจากนี้ยังแสดงออกถึงความร่วมมือกับครูผู้สอน เช่น การมอง การฟัง การปฏิบัติตามคำแนะนำ และการตอบสนองต่อการเสริมแรงได้ดียิ่งขึ้น ผลดังกล่าวที่เกิดขึ้น เพราะการจัดกิจกรรมที่มีโครงสร้างชัดเจน การใช้สื่อภาพ และการแบ่งขั้นตอนย่อย ๆ ทำให้

นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ต้องทำและสามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดอะไรต่อไป ซึ่งช่วยลดความกังวลและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ขณะเดียวกันการเสริมแรงทางบวก เช่น คำชม หรือรางวัล ขนมน จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและมีความร่วมมือมากขึ้น การได้รับประสบการณ์ที่ซ้ำ ๆ ในรูปแบบที่เป็นระบบยังส่งเสริมการสร้างวินัยและการควบคุมพฤติกรรมตนเอง สอดคล้องกับแนวคิด Behavior Modification (Skinner, 1953) ที่เน้นการปรับพฤติกรรมโดยอาศัยการเสริมแรง ทฤษฎี Structured Teaching (TEACCH Program) ของ Schopler, (1995) ที่เน้นการจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมให้มีโครงสร้างชัดเจนเพื่อช่วยลดปัญหาพฤติกรรม ทฤษฎี Social Learning Theory ของ Bandura, (1977) ที่ชี้ว่าการสังเกต การเลียนแบบ และการได้รับแรงเสริม ส่งผลต่อพฤติกรรมและความร่วมมือของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mesibov, Shea & Schopler (1995) พบว่าการจัดโครงสร้างกิจกรรม (Structured Teaching) สามารถช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและเพิ่มความร่วมมือของนักเรียนออทิสติกได้ งานวิจัยของ Koegel, Koegel & McNerney (2001) แสดงให้เห็นว่าการใช้การเสริมแรงเชิงบวกช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่เหมาะสมและลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ ในเด็กออทิสติก และงานวิจัยของ Hume, Loftin & Lantz (2009) ยืนยันว่าการใช้สื่อสนับสนุนทางสายตาช่วยให้นักเรียนออทิสติกสามารถปรับพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมและมีความร่วมมือมากขึ้น

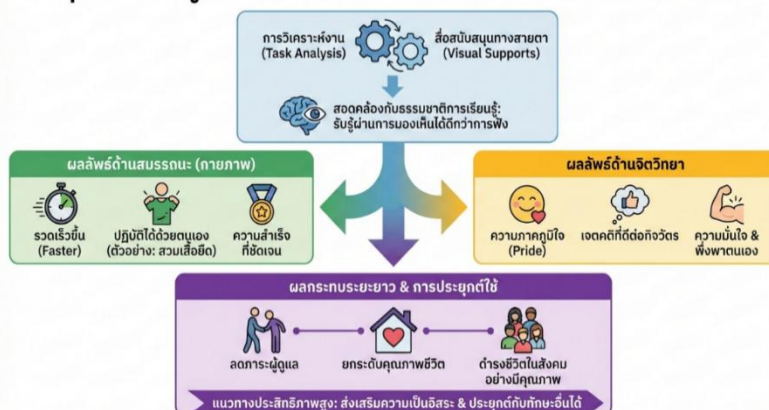
บทสรุป

นักเรียนออทิสติก หน่วยบริการอำเภอเกาะคา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อภาพเพื่อการสวมเสื้อยืดคอกกลมโดยใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา มีความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการสวมเสื้อยืดคอกกลมพัฒนาการที่สูงขึ้น โดยนักเรียนออทิสติกเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง และมีพัฒนาการด้านการสวมเสื้อยืดคอกกลมที่ดีขึ้นจนสามารถสวมเสื้อยืดคอกกลมได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังพบว่านักเรียนออทิสติก มีการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมเชิงบวก คือ สามารถนั่งรอคอย ทำตามคำสั่ง และปฏิบัติตามกิจกรรมได้อย่างมีสมาธิมากขึ้น ลดพฤติกรรมซ้ำ ๆ หรือการกระตุ้นตนเอง

องค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับนักเรียนออทิสติก เนื่องจากสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียนออทิสติกที่รับรู้ข้อมูลผ่านการมองเห็นได้ดีกว่าการฟัง สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จที่ชัดเจนทั้งในด้านสมรรถนะ โดยนักเรียนสามารถสวมเสื้อยืดคอกกลมได้รวดเร็วขึ้นจนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง และในด้านจิตวิทยาพบว่านักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง สร้างเจตคติที่ดีต่อการทำกิจวัตรประจำวัน ซึ่งข้อค้นพบนี้สะท้อนว่านวัตกรรมดังกล่าวไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือพัฒนาทักษะทางกายภาพ แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นใจและการพึ่งพาตนเอง เพื่อลดภาระของผู้ดูแล ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนออทิสติกให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้น การใช้การวิเคราะห์งานร่วมกับสื่อสนับสนุนทางสายตา จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองของนักเรียนออทิสติก และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะชีวิตประจำวันอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

สรุปองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย: การพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนออทิสติก

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

ข้อจำกัดของงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง จำนวน 1 คน ซึ่งมีความเหมาะสมในบริบทของการจัดการศึกษาพิเศษแบบรายบุคคล (IIP) อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้เป็นผลเฉพาะบุคคล อาจไม่สามารถนำไปสรุปอ้างอิงกับนักเรียนออทิสติกทุกคนได้ เนื่องจากนักเรียนออทิสติกแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านระดับอาการ ข้อจำกัดทางร่างกาย ความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็ก-มัดใหญ่ และระดับความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้น การนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับนักเรียน ออทิสติกคนอื่น ๆ ควรคำนึงถึงบริบทและลักษณะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการนี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ทำได้ด้วยตนเองมากขึ้น ลดการพึ่งพาจากผู้อื่น และสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (นักเรียน มีเวลาลดลงและพฤติกรรมความร่วมมือดีขึ้นอย่างชัดเจน) ควรประยุกต์ใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งานและสื่อสนับสนุนทางสายตาในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การใส่รองเท้า การแต่งกาย หรือการดำรงชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนออทิสติก และผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมฝึกฝนที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมความต่อเนื่องในการเรียนรู้และทำให้นักเรียนสามารถแต่งกายได้ด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การรับประทานอาหาร การแปรงฟัน การล้างมือ ฯลฯ เป็นต้น โดยใช้เทคนิคการสอนเชิงพฤติกรรมอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายโดยใช้สื่อภาพฝึกการแต่งกายโดยใช้การวิเคราะห์งาน และสื่อสนับสนุนทางสายตากับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษประเภทอื่น ๆ

2.3 ควรเพิ่มกลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัย เพื่อครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายและให้เกิดคุณภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เจริญขวัญ ศรีพันธุ์ชาติ. (2561). การศึกษาผลการใช้ชุดฝึกกิจวัตรประจำวันของนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมด้วยหลักการวิเคราะห์งาน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 11(1), 113–123.
- เจริญขวัญ ศรีพันธุ์ชาติ. (2566). การส่งเสริมให้ได้ก้อทิสติกฝึกกิจวัตรประจำวัน. *วารสารครุศาสตร์สาร*, 17(1), 72–82.
- เจริญขวัญ ศรีพันธุ์ชาติ และคณะ. (2567). การใช้หนังสือภาพเพื่อฝึกทักษะช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึมสเปกตรัม. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 17(1), 118–129.
- ปรุณัฏ จุฑารัตน์. (2566). ผลการพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายของเด็กก้อทิสติกระดับเตรียมความพร้อมโดยใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น).
- ปริญทร์ นิติธรรมานุสรณ์. (2562). การพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กก้อทิสติกโดยการใช้เกมกระดานร่วมกับการชี้แนะ (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สมพร หวานเสร็จ. (2552). การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติกโดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง. โรงพิมพ์คลังนานาธรรม.